

2. Mose 10

Septuaginta (LXX)

1 εἶπεν δὲ κύριος πρὸς μωυσῆν λέγων εἰσελθε πρὸς φαραω ἐγὼ γὰρ ἐσκλήρυνα αὐτοῦ τὴν καρδίαν καὶ τῶν θεραπόντων αὐτοῦ ἵνα ἔξῆς ἐπέλθῃ τὰ σημεῖα ταῦτα ἐπ' αὐτούς

2 ὅπως διηγήσθε εἰς τὰ ὕτα τῶν τέκνων ὑμῶν καὶ τοῖς τέκνοις τῶν τέκνων ὑμῶν ὅσα ἐμπέπαιχα τοῖς αἰγυπτίοις καὶ τὰ σημεῖά μου ἂ ἐποίησα ἐν αὐτοῖς καὶ γνώσεσθε ὅτι ἐγὼ κύριος

3 εἰσῆλθεν δὲ μωυσῆς καὶ αἱρων ἐναντίον φαραω καὶ εἶπαν αὐτῷ τάδε λέγει κύριος ὁ θεὸς τῶν εβραίων ἔως τίνος οὐ βούλει ἐντραπῆναι με ἔξαπόστειλον τὸν λαόν μου ἵνα λατρεύσωσίν μοι

4 ἐὰν δὲ μὴ θέλῃς σὺ ἔξαποστεῖλαι τὸν λαόν μου ἵδού ἐγὼ ἐπάγω ταύτην τὴν ὥραν αὔριον ἀκρίδα πολλὴν ἐπὶ πάντα τὰ ὅριά σου

5 καὶ καλύψει τὴν ὄψιν τῆς γῆς καὶ οὐ δυνήσῃ κατιδεῖν τὴν γῆν καὶ κατέδεται πᾶν τὸ περισσὸν τῆς γῆς τὸ καταλειφθέν ὃ κατέλιπεν ὑμῖν ἡ χάλαζα καὶ κατέδεται πᾶν ξύλον τὸ φυόμενον ὑμῖν ἐπὶ τῆς γῆς

6 καὶ πλησθήσονται σου αἱ οἰκίαι καὶ αἱ οἰκίαι τῶν θεραπόντων σου καὶ πᾶσαι αἱ οἰκίαι ἐν πάσῃ γῇ τῶν αἰγυπτίων ἂ οὐδέποτε ἐωράκασιν οἱ πατέρες σου οὐδὲ οἱ πρόπαπποι αὐτῶν ἀφ' ἣς ἡμέρας γεγόνασιν ἐπὶ τῆς γῆς ἔως τῆς ἡμέρας ταύτης καὶ ἐκκλίνας μωυσῆς ἔξηλθεν ἀπὸ φαραω

7 καὶ λέγουσιν οἱ θεράποντες φαραω πρὸς αὐτόν ἔως τίνος ἔσται τοῦτο ἡμῖν σκῶλον ἔξαπόστειλον τοὺς ἀνθρώπους ὅπως λατρεύσωσιν τῷ θεῷ αὐτῶν ἢ εἰδέναι βούλει ὅτι ἀπόλωλεν αἴγυπτος

8 καὶ ἀπέστρεψαν τόν τε μωυσῆν καὶ αἱρων πρὸς φαραω καὶ εἶπεν αὐτοῖς πορεύεσθε καὶ λατρεύσατε τῷ θεῷ ὑμῶν τίνες δὲ καὶ τίνες εἰσὶν οἱ πορευόμενοι

9 καὶ λέγει μωυσῆς σὺν τοῖς νεανίσκοις καὶ πρεσβυτέροις πορευσόμεθα σὺν τοῖς υἱοῖς καὶ θυγατράσιν καὶ προβάτοις καὶ βουσὶν ἡμῶν ἔστιν γὰρ ἑορτὴ κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν

10 καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς ἔστω οὕτως κύριος μεθ' ὑμῶν καθότι ἀποστέλλω ὑμᾶς μὴ καὶ τὴν ἀποσκευὴν ὑμῶν ἔδετε ὅτι πονηρία πρόκειται ὑμῖν

11 μὴ οὕτως πορευέσθωσαν δὲ οἱ ἄνδρες καὶ λατρεύσατε τῷ θεῷ τοῦτο γὰρ αὐτοὶ ζητεῖτε ἔξέβαλον δὲ αὐτοὺς ἀπὸ προσώπου φαραω

12 εἶπεν δὲ κύριος πρὸς μωυσῆν ἔκτεινον τὴν χεῖρα ἐπὶ γῆν αἰγύπτου καὶ ἀναβήτω ἀκρίς ἐπὶ τὴν γῆν καὶ κατέδεται πᾶσαν βιτάνην τῆς γῆς καὶ πάντα τὸν καρπὸν τῶν ξύλων ὃν ὑπελίπετο ἡ χάλαζα

13 καὶ ἐπῆρεν μωυσῆς τὴν ράβδον εἰς τὸν οὐρανόν καὶ κύριος ἐπίγιαγεν ἄνεμον νότον ἐπὶ τὴν γῆν ὅλην τὴν ἡμέραν ἐκείνην καὶ ὅλην τὴν νύκτα τὸ πρωὶ ἐγενήθη καὶ ὁ ἄνεμος ὃ νότος ἀνέλαβεν τὴν ἀκρίδα

14 καὶ ἀνήγαγεν αὐτὴν ἐπὶ πᾶσαν γῆν αἰγύπτου καὶ κατέπαυσεν ἐπὶ πάντα τὰ ὅρια αἰγύπτου πολλὴ σφόδρα προτέρα αὐτῆς οὐ γέγονεν τοιαύτη ἀκρίς καὶ μετὰ ταῦτα οὐκ ἔσται οὕτως

15 καὶ ἐκάλυψεν τὴν ὄψιν τῆς γῆς καὶ ἐφθάρη ἡ γῆ καὶ κατέφαγεν πᾶσαν βοτάνην τῆς γῆς καὶ πάντα τὸν καρπὸν τῶν ἔξυλων ὃς ὑπελείφθη ἀπὸ τῆς χαλάζης οὐχ ὑπελείφθη χλωρὸν οὐδὲν ἐν τοῖς ἔξυλοις καὶ ἐν πάσῃ βοτάνῃ τοῦ πεδίου ἐν πάσῃ γῇ αἰγύπτου

16 κατέσπευδεν δὲ φαραὼ καλέσαι μωυσῆν καὶ αἱρων λέγων ἡμάρτηκα ἐναντίον κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν καὶ εἰς ὑμᾶς

17 προσδέξασθε οὖν μου τὴν ἀμαρτίαν ἦτι νῦν καὶ προσεύξασθε πρὸς κύριον τὸν θεόν ὑμῶν καὶ περιελέτω ἀπ' ἐμοῦ τὸν θάνατον τοῦτον

18 ἐξῆλθεν δὲ μωυσῆς ἀπὸ φαραὼ καὶ ηὔξατο πρὸς τὸν θεόν

19 καὶ μετέβαλεν κύριος ἄνεμον ἀπὸ θαλάσσης σφοδρὸν καὶ ἀνέλαβεν τὴν ἀκρίδα καὶ ἐνέβαλεν αὐτὴν εἰς τὴν ἐρυθρὰν θάλασσαν καὶ οὐχ ὑπελείφθη ἀκρίς μία ἐν πάσῃ γῇ αἰγύπτου

20 καὶ ἐσκλήρυνεν κύριος τὴν καρδίαν φαραὼ καὶ οὐκ ἐξαπέστειλεν τοὺς υἱοὺς ισραὴλ

21 εἶπεν δὲ κύριος πρὸς μωυσῆν ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου εἰς τὸν οὐρανόν καὶ γενηθήτω σκότος ἐπὶ γῇν αἰγύπτου ψηλαφητὸν σκότος

22 ἐξέτεινεν δὲ μωυσῆς τὴν χεῖρα εἰς τὸν οὐρανόν καὶ ἐγένετο σκότος γνόφος θύελλα ἐπὶ πᾶσαν γῆν αἰγύπτου τρεῖς ἡμέρας

23 καὶ οὐκ εἶδεν οὐδεὶς τὸν ὀδελφὸν αὐτοῦ τρεῖς ἡμέρας καὶ οὐκ ἐξανέστη οὐδεὶς ἐκ τῆς κοίτης αὐτοῦ τρεῖς ἡμέρας πᾶσι δὲ τοῖς υἱοῖς ισραὴλ ἦν φῶς ἐν πᾶσιν οἷς κατεγίνοντο

24 καὶ ἐκάλεσεν φαραὼ μωυσῆν καὶ αἱρων λέγων βαδίζετε λατρεύσατε κυρίῳ τῷ θεῷ ὑμῶν πλὴν τῶν προβάτων καὶ τῶν βιῶν ὑπολίπεσθε καὶ ἡ ἀποσκευὴ ὑμῶν ἀποτρεχέτω μεθ' ὑμῶν

25 καὶ εἶπεν μωυσῆς ἀλλὰ καὶ σὺ δώσεις ἡμῖν ὁλοκαυτώματα καὶ θυσίας ἢ ποιήσομεν κυρίῳ τῷ θεῷ ὑμῶν

26 καὶ τὰ κτήνη ἡμῶν πορεύσεται μεθ' ὑμῶν καὶ οὐχ ὑπολειψόμεθα ὀπλήν ἀπ' αὐτῶν γὰρ λημψόμεθα λατρεῦσαι κυρίῳ τῷ θεῷ ὑμῶν ἡμεῖς δὲ οὐκ οἴδαμεν τί λατρεύσωμεν κυρίῳ τῷ θεῷ ὑμῶν ἔως τοῦ ἐλθεῖν ἡμᾶς ἐκεῖ

27 ἐσκλήρυνεν δὲ κύριος τὴν καρδίαν φαραὼ καὶ οὐκ ἐβούληθη ἐξαποστεῖλαι αὐτούς

28 καὶ λέγει φαραὼ ἄπελθε ἀπ' ἐμοῦ πρόσεχε σεαυτῷ ἵτι προσθεῖναι ἰδεῖν μου τὸ πρόσωπον ἢ δ' ἂν ἡμέρᾳ ὁφθῆς μοι ἀποθανῇ

29 λέγει δὲ μωυσῆς εἰρηκας οὐκέτι ὁφθῆσομαί σοι εἰς πρόσωπον